

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferneckého a Mgr. Aleše Sabola ve věci

žalobců: **a) Společenství vlastníků jednotek Taussigova 1165-1171, Praha 8 IČO:**
28993608
sídlem Taussigova 1165/15, Praha 8
b) Společenství vlastníků jednotek A 12, Taussigova 1152-1157,
IČO: 28533836
sídlem Taussigova 1152/27, Praha 8
oba zastoupeni advokátem JUDr. Viktorem Rossmannem
sídlem Senovážné náměstí 1464/6, Praha 1

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

za účasti: **Městská část Praha 8**
sídlem Zenklova 1/35, Praha 8
zastoupena advokátem Mgr. Janem Pytlem
sídlem Jiřího z Poděbrad 1382/2, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2019, č. j. MHMP 1921705/2019

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobci **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobci se podanou žalobou domáhali zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, který jako opožděné zamítl jejich odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby (dále jen „**správní orgán I. stupně**“), ze dne 5. 1. 2018, č. j. MCP8 006671/2018 (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“). Tím bylo ve společném územním a stavebním řízení dle § 94a odst. 5, § 79, § 92, § 115 a § 128 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „**stavební zákon**“) a podle § 13a a § 18o vyhlášky č. 500/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, povoleno odstranění stavby technického vybavení na pozemku parc. č. 2364/85 k. ú. Kobyličky a byla umístěna a povolena stavba „Rodinné centrum Kobyličky“ Praha 8 - Kobyličky, ulice Taussigova, na pozemcích parc. č. 2364/85 a 2364/106 k. ú. Kobyličky (dále jen „**stavba**“).
2. Dle žalovaného bylo odvolání žalobců ze dne 12. 9. 2018 podáno opožděně, neboť žalobci mohli podat odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí vydanému dne 9. 1. 2018 pouze do dne 9. 2. 2018.

II. Průběh správního řízení a napadené rozhodnutí

3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zrekapituloval průběh správního řízení a následně se vyjádřil k odvolacím námitkám žalobců. Uvedl, že správní orgán I. stupně povolil odstranění stavby technického vybavení na pozemku parc. č. 2364/85 k. ú. Kobyličky a umístil a povolil stavbu „Rodinné centrum Kobyličky“ Praha 8 - Kobyličky, ulice Taussigova, na pozemcích parc. č. 2364/85 a 2364/106 k. ú. Kobyličky. Proti prvostupňovému rozhodnutí podali žalobci společné odvolání.
4. Žalovaný dále uvedl, že v souladu s § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona zahrnul do okruhu účastníků vlastníky jednotek bytových domů č. p. 1152-1157, č. p. 1158-1162 a č. p. 1165-1168 k. ú. Kobyličky a pozemků pod nimi. Nahlédnutím do katastru nemovitostí žalovaný ověřil, že počet vlastníků jednotek v uvedených bytových domech přesahuje několikanásobně limit 30 účastníků pro aplikaci ustanovení o řízení s velkým počtem účastníků. Správní orgán I. stupně jakožto správní úřad dle žalovaného správně doručoval v řízení, které je řízení s velkým počtem účastníků, v souladu s § 94a odst. 2 stavebního zákona postupem podle § 144 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), tedy veřejnou vyhláškou.
5. Žalovaný nesouhlasil s odvolací námitkou žalobců, že do řízení neměli být přizváni účastníci podle zrušeného § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona. Přestože novela stavebního zákona, vydaná zákonem č. 225/2017 Sb., citované ustanovení vypustila, přechodná ustanovení stanovila, že řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Správní orgán I. stupně tak dle žalovaného postupoval v souladu se zákonem, když řízení vztáhl i na účastníky podle písm. c) zmíněného ustanovení.
6. Žalovaný se dále vyjádřil k odvolací námitce, dle níž nebyla dodržena lhůta pro podání námitek. Správní orgán I. stupně stanovil k uplatnění námitek a závazných stanovisek lhůtu

15 dnů, a to výzvou ze dne 7. 12. 2017. Části účastníků bylo doručováno veřejnou vyhláškou. Podle § 25 odst. 2 správního řádu se písemnost považuje za doručenu patnáctým dnem po vyvěšení, který připadl na den 22. 12. 2017. Posledním dnem pro podání námitek bylo pondělí 8. 1. 2018. Správní orgán I. stupně označil své rozhodnutí dnem 5. 1. 2018, k jeho vydání ale došlo až dne 9. 1. 2018 vyvěšením na úřední desku. Tímto postupem nebyla dle žalovaného ohrožena procesní práva účastníků řízení.

7. Dle žalovaného bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno veřejnou vyhláškou i žalobci b), přestože nebyl označen v rozhodnutí. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 4. 2019, č. j. 52 A 96/2018 - 38.
8. Žalovaný shrnul, že odvolání žalobců bylo opožděné, neboť bylo podáno dne 12. 9. 2018, přičemž posledním dnem pro podání odvolání byl den 9. 2. 2018. Opožděné odvolání žalovaný zamítl.
9. Žalovaný dodal, že v souladu s § 92 správního řádu bude prvostupňové rozhodnutí přezkoumáno s ohledem na to, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení či vydání nového rozhodnutí. O výsledku přezkoumání měli být žalobci vyrozuměni samostatným opatřením.

III. Žaloba

10. Žalobci v první řadě zopakovali průběh předchozího správního řízení, v rámci čehož mj. zmínili, že před samotným podáním odvolání dne 12. 9. 2018 podali u zdejšího soudu žalobu proti prvostupňovému rozhodnutí, která byla usnesením ze dne 23. 8. 2018, č. j. 3 A 175/2018 - 24, pro nevyčerpání řádných opravných prostředků odmítnuta. Teprve poté podali odvolání, které bylo jako opožděné zamítnuto nynější žalobou napadeným rozhodnutím.
11. Následně žalobci uplatnili své žalobní námítky. Dle žalobců jim bylo znemožněno účastnit se řízení před správním orgánem I. stupně, neboť řízení bylo nesprávně vedeno jako řízení s velkým počtem účastníků podle § 144 správního řádu. Dle žalobců správní orgán I. stupně nezjistil, zda je v projednávané věci splněna podmínka velkého počtu účastníků, tedy více než 30 účastníků řízení. Navíc ke dni vydání napadeného rozhodnutí ustanovení § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona neexistovalo, proto správní orgány neměly jednat s osobami dle tohoto ustanovení jako s účastníky řízení. Doručování veřejnou vyhláškou tak bylo v rozporu se zákonem.
12. Žalobci dále upozornili, že i v případě, kdyby byl počet účastníků vyšší než 30, a o zahájení řízení je bylo možné uvědomit veřejnou vyhláškou, podle § 144 odst. 2 správního řádu je řízení zahájeno uplynutím lhůty stanovené ve veřejné vyhlášce, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne vyvěšení veřejné vyhlášky na úřední desce. Dle žalobců správní orgán I. stupně uvedl, že dne 7. 12. 2017 bylo zahájeno společné řízení a byla stanovena lhůta 15 dnů od doručení oznámení pro uplatnění námitek a závazných stanovisek. Ke dni stanovenému správním orgánem I. stupně pro podání námitek však teprve došlo k zahájení řízení. Dle žalobců zákon nezná možnost uplatnění námitek před zahájením řízení. V souladu s § 144 odst. 2 správního řádu došlo k zahájení řízení teprve 22. 12. 2017. Lhůta pro podání námitek proto uplynula dne 8. 1. 2018, tedy tři dny po vydání prvostupňového rozhodnutí. Žalobci s ohledem na uvedené namítali, že postupem správního orgánu I. stupně byla jim i dalším osobám znemožněna účast na stavebním řízení. Tímto postupem bylo řízení zatíženo vadou, pro kterou musí být zopakováno.

13. Žalobci dále poukázali na to, že stavba nebyla prováděna v souladu s rozhodnutím stavebního úřadu. Podmínkou pro provedení stavby bylo, že bude umístěna v půdorysné stopě odstraněného objektu, tj. bude kopírovat hranice pozemku parc. č. 2364/85 k. ú. Kobyličky a budou dodrženy konkrétní vzdálenosti mezi stavbou a bytovými domy na pozemcích parc. č. 2364/88, č. 2364/89 a č. 2364/99 k. ú. Kobyličky. Uvedené podmínky ale nebyly dle žalobců dodrženy.
14. Žalobcům a mnoha dalším osobám vznikla v důsledku neoprávněné výstavby újma spočívající v narušení životního prostředí a ztížení životních podmínek po dobu výstavby. Důvod rekonstrukce přízemní drobné stavby na rodinné komunitní centrum v sídlištním vnitrobloku ulic Taussigova, Hlaváčova a Za střelnici, Praha 8 je dle žalobců nejasný. V bezprostředním okolí je dostatek prostor, které jsou zrekonstruované a běžně se v nich konají volnočasové občanské aktivity.
15. Žalobci dále dodali, že výstavbě musí ustoupit nově vysázená alej spolufinancovaná z dotačních fondů EU. Přímo uprostřed stavby rostl liliovník tulipánokvětý, který je unikátní pro svůj růst.
16. Dále žalobci uvedli, že stavební podnikatel BONAOART-GROUP s.r.o. je uváděn jako subjekt s 1 až 5 zaměstnanci, což je ke stavbě takto rozsáhlého objektu nedostačující. Smlouva s tímto stavebníkem byla uzavřena dne 21. 12. 2017 a dne 5. 1. 2018 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. Uvedená lhůta je dle žalobců neobvyklá i za situace, kdy neprobíhají vánoční svátky.
17. Stavební řízení proběhlo formou „úřední deska“, ačkoliv domy v Taussigově ulici jsou v družstevním vlastnictví, nebo jde o SVJ. Dle žalobců v tom lze spatřovat účelovost, neboť občané a místní sdružení dlouhodobě bojují za dodržení urbanistického rázu sídliště a jsou v tom velmi aktivní.
18. V poslední řadě žalobci zopakovali, že prvostupňové rozhodnutí nemohlo nabýt právní moci, a proto je odvolání proti němu přípustné. Žalovaný se dle žalobců řádně nevypořádal s námitkou týkající se způsobu doručování prvostupňového rozhodnutí. Věcným obsahem odvolání se žalovaný nezabýval vůbec. Navíc neexistuje dle žalobců důvod, proč žalovaný o podaném odvolání rozhodl po více než jednom roce.
19. S ohledem na uvedené žalobci navrhli, aby soud napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

20. Žalovaný ve vztahu k námitce žalobců, která se týká počtu účastníků řízení, odkázal na stranu 2 až 4 napadeného rozhodnutí, kde se k ní vyjádřil. Žalovaný dodal, že ověření správního orgánu I. stupně, že bylo v řízení více než 30 účastníků označených přehledem vlastníků sousedních pozemků na straně 8 prvoinstančního rozhodnutí, považuje za dostatečné.
21. Dle žalovaného správní orgán I. stupně rovněž nepochybil, když okruh účastníků vztáhl na účastníky řízení vymezené v § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona (tedy na osoby, o kterých tak stanoví zvláštní předpis), neboť správní orgán I. stupně v souladu s čl. II odst. 10 přechodných ustanovení zákona č. 225/2017 Sb. dokončil řízení podle stavebního zákona ve znění účinném ke dni 31. 12. 2017.

22. Žalovaný je rovněž přesvědčen, že postupem správního orgánu I. stupně nebyla krácena procesní práva žalobců. Vydání rozhodnutí znamená první předání stejnopisu písemného vyhotovení k doručení, to bylo učiněno dne 9. 1. 2018. Toto datum je dle žalovaného rozhodné pro posouzení počátku běhu lhůty pro doručení, i přesto, že k číslu jednacímů stejnopisu rozhodnutí je přiděleno datum 5. 1. 2018.
23. Žalovaný dále dodal, že stavba byla provedena a je již užívána na základě vydaného kolaudačního souhlasu. Tvrzení žalobců, že byla stavba provedena v rozporu s pravomocným rozhodnutím, nespadá do předmětu žalobou napadeného rozhodnutí.
24. K námitkám, které se týkají narušení životního prostředí a ztížení životních podmínek žalobců po dobu výstavby, jakož i k námitce, dle níž se měl žalovaný vyjádřit k vadám provádění stavby, se žalovaný blíže nevyjádřil. Žalovaný nicméně dodal, že opožděné odvolání nepřezkoumal z hlediska jeho obsahu v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu. Z úřední povinnosti ale v písemnosti ze dne 13. 1. 2020, č. j. MHPM 1927997/2019 přezkoumal, zda nejsou dány předpoklady pro přezkumné řízení, obnovu řízení, nebo vydání nového rozhodnutí, přičemž dospěl k závěru, že tyto předpoklady dány nejsou.
25. Žalovaný proto navrhnul, aby soud žalobu zamítl.
26. Pro pořádek lze dodat, že osoba zúčastněné na řízení, Městská část Praha 8, soudu sdělila, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, ale dále se k podané žalobě nijak nevyjádřila.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

27. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
28. O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení na nařízení jednání sami netrvali (souhlas žalobců i žalovaného byl v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. presumován). Soud také neshledal potřebu provádět dokazování, a to ani žalobci předloženými listinami – při posouzení rozhodné otázky spočívající v posouzení opožděnosti odvolání žalobců bylo možné vyjít z podkladů obsažených ve správním spise, kterým se podle praxe správních soudů nedokazuje.
29. Podle § 144 odst. 1 správního řádu „(n)estanoví-li zvláštní zákon jinak, rozumí se řízením s velkým počtem účastníků řízení s více než 30 účastníky.“
30. Podle § 144 odst. 2 správního řádu „(ú)častníky v řízení s velkým počtem účastníků lze o zahájení řízení uvědomit veřejnou vyhláškou. Řízení je zahájeno uplynutím lhůty stanovené ve veřejné vyhlášce; lhůta nesmí být kratší než 15 dnů ode dne vyvěšení veřejné vyhlášky na úřední desce.“
31. Podle § 144 odst. 6 správního řádu „(v) řízení s velkým počtem účastníků řízení lze doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 5, veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě.“
32. Řízení s velkým počtem účastníků je podle § 144 správního řádu správní řízení s více než 30 účastníky. To znamená, že pokud má mít správní řízení po sečtení všech jeho tzv. hlavních

(§ 27 odst. 1 správního řádu) a vedlejších (§ 27 odst. 2 správního řádu) účastníků alespoň 31 a více účastníků, jde o řízení s velkým počtem účastníků a správní orgán v takovém případě postupuje podle citovaného ustanovení.

33. Žalobci zejména namítali, že nebyly splněny podmínky pro aplikaci § 144 správního řádu a potažmo ani pro doručování veřejnou vyhláškou podle § 144 odst. 6 stejného zákona.
34. Soud na úvod musí poznamenat, že žalobci zpochybnili účastenství osob podle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, tedy těch, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis, neboť měli za to, že toto ustanovení nebylo v řízení aplikovatelné. Jinak žalobci formulovali námitku nesplnění podmínky 30 účastníků pouze velmi obecně. Podle konstantní judikatury správních soudů je žalobní bod způsobilý projednání *„v té míře obecnosti, v níž je formulován, a případně - v mezích této formulace - v průběhu řízení dále doplněn. K tomu je ale třeba dodat, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují.“* (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78). Zdejší soud proto neměl povinnost na základě obecně formulované námitky žalobců, týkající se okruhu účastníků správního řízení, přezkoumat postavení každého jednotlivého účastníka řízení (k tomu obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2017, č. j. 8 As 136/2016 - 50).
35. Soud se tedy zaměřil pouze na otázku, zda bylo v řízení více než 30 účastníků, aniž by blíže zkoumal postavení každého z nich.
36. V první řadě je třeba poznamenat, že správní orgán I. stupně a žalovaný postupovali správně podle § 94a stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017, který upravoval společné územní a stavební řízení. Podle přechodných ustanovení, konkrétně podle čl. II odst. 10 zákona č. 225/2017 Sb., kterým byl s účinností od 1. 1. 2018 novelizován stavební zákon, *„(s)právní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů.“* Jelikož bylo řízení zahájeno před 1. 1. 2018, postupovaly správní orgány podle stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017.
37. Podle § 94a odst. 2 stavebního zákona *„(o)známení o zahájení společného řízení a další úkony v řízení se doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků; v řízení s velkým počtem účastníků se oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu.“* Podle § 94a odst. 6 stavebního zákona *„(ú)kony ve společném řízení a společné rozhodnutí doručuje stavební úřad účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků nebo není nařízeno veřejné ústní jednání; v řízení s velkým počtem účastníků se úkony ve společném řízení a společné rozhodnutí doručují postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu.“*
38. Podle § 85 odst. 1 stavebního zákona jsou účastníky územního řízení a) žadatel, b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn. Podle odst. 2 tohoto ustanovení jsou účastníky územního řízení dále a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno, c) osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis.

39. Podle § 109 stavebního zákona je účastníkem stavebního řízení pouze a) stavebník, b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem, c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno, d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena, e) **vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno**, f) **ten, kdo má k sousednímu pozemku právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno**, g) osoba, o které tak stanoví zvláštní právní předpis, pokud mohou být stavebním povolením dotčeny veřejné zájmy chráněné podle zvláštních právních předpisů a o těchto věcech nebylo rozhodnuto v územním rozhodnutí.
40. Kromě žadatele, tj. stavebníka (hlavní město Praha, správa svěřená městské části Praha 8) označil správní orgán I. stupně jako účastníka řízení i vlastníka pozemku parc. č. 2364/106 k. ú. Kobylisy (hlavní město Praha), ty, kteří mají jiná věcná práva k pozemku výstavby (CETIN, a.s.) a obec (hlavní město Praha zastoupená IPR).
41. Dále správní orgán I. stupně označil jako účastníky řízení vlastníky sousedních pozemků a staveb. Povolená stavba má stát uprostřed sídliště, přičemž v bezprostředním okolí se nachází pozemky parc. č. 2364/86, č. 2364/87, č. 2364/88, č. 2364/89, č. 2364/90, č. 2364/91. Na těchto parcelách stojí stavba - bytový dům č. p. 1152, 1153, 1154, 1155, 1156, 1157. Každá budova s číslem popisným zahrnuje přibližně 30 bytových jednotek ve vlastnictví osob, které jsou zároveň vlastníky zmíněných parcel, jak plyne z výpisu z katastru nemovitostí pro LV 6559, který je založený ve správním spise. Na parc. č. 2364/98 dále stojí stavba - bytový dům č. p. 1158, 1159, 1160, 1161, 1162, 1163, 1164, přičemž v každém je přibližně 40 bytových jednotek. Dále se v okolí nachází parc. č. 2364/105, č. 2364/106 a č. 2364/107.
42. V této souvislosti je vhodné upozornit na výklad pojmu „sousední pozemek“ podle nálezu Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99. Podle Ústavního soudu sousedním pozemkem není pouze pozemek mající společnou hranici s pozemkem, na kterém má být stavba realizována (tzv. mezující pozemek), sousedství je třeba chápat širěji, neboť účinky provádění stavby se neprojevují jen v hranicích stavebního pozemku. Sousední nemovitosti se rozumí i pozemek, který s plánovanou stavbou bezprostředně nesousedí, ba dokonce může být od stavby i značně vzdálen (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 As 57/2014 - 41, či ze dne 25. 5. 2016, č. j. 2 As 3/2016 - 54). Soud proto dává za pravdu žalovanému, že v řízení bylo prokazatelně několik stovek osob potenciálně přímo dotčených umístěním a povolením stavby, neboť osoby vlastníci výše uvedené sousedící pozemky a stavby mohly být dotčeny její výstavbou. V řízení bylo více než 30 účastníků a správní orgán I. stupně proto mohl postupovat dle § 144 odst.
- 6 správního řádu, a to i bez ohledu na aplikaci podle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona.
43. Správní orgány nadto mezi účastníky dále správně zahrnuly i účastníky podle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, tedy ty, komu toto postavení přiznává zvláštní zákon. Zmíněné ustanovení bylo od 1. 1. 2018 zrušeno zákonem č. 225/2017 Sb., kterým byl novelizován stavební zákon. Jak ale soud uvedl výše, správní orgány postupovaly v souladu s čl. II odst. 10 zákona č. 225/2017 Sb., který stanoví, že správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů. Řízení bylo zahájeno v prosinci 2017, proto správní orgány správně aplikovaly znění stavebního zákona účinného do dne 31. 12. 2017, tedy znění zákona, které

jako účastníky územního řízení označovalo i osoby, o nichž to stanoví zvláštní předpis. V projednávaném případě se jednalo o spolek Karlínští patrioti, z. s. podle § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a o městskou část Prahu 8 zastoupenou starostou obce podle § 18 odst. 1 písm. h) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze.

44. Žalobní námitka týkající se nesplnění podmínek vedení řízení s velkým počtem účastníků není v žádném případě důvodná.
45. Zdejší soud se dále zabýval tím, zda bylo žalobcům oznámení o zahájení řízení a prvostupňové rozhodnutí řádně doručeno.
46. Jak bylo uvedeno, v řízení s velkým počtem účastníků lze podle § 144 odst. 6 správního řádu doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 5 správního řádu, veřejnou vyhláškou. Doručení veřejnou vyhláškou se podle § 25 odst. 2 správního řádu provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.
47. Pokud má být řízení s velkým počtem účastníků zahájeno na základě žádosti, je zahájeno vždy dnem, kdy žádost došla věcně a místně příslušnému správnímu orgánu (tedy shodně jako v případě obecné úpravy správního řízení podle § 44 odst. 1 správního řádu). Ve společném řízení podle § 94a stavebního zákona je poté oznámení o zahájení řízení v řízení s velkým počtem účastníků doručováno podle § 144 odst. 6 správního řádu, tedy veřejnou vyhláškou.
48. Je přitom potřeba rozlišovat zahájení vlastního řízení a oznámení jeho zahájení dalším účastníkům řízení. Řízení bylo zahájeno podáním žádosti stavebníka, tedy dnem 3. 5. 2017. Zahájení řízení pak bylo ostatním účastníkům oznámeno až 15. dnem po vyvěšení veřejné vyhlášky na úřední desce. Oznámení o zahájení řízení bylo vyvěšeno na úřední desce ode dne 7. 12. 2017 do dne 25. 12. 2017, tedy déle než 15 dnů, přičemž 15. den bylo doručeno, tedy 22. 12. 2017. Pokud správní orgán I. stupně stanovil, že námitky bylo možné uplatnit ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení řízení (tj. již v rámci dříve zahájeného řízení), bylo je možné uplatnit do 8. 1. 2018, neboť 15. dnem byla sobota 6. 1. 2018 [srov. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu]. V postupu správního orgánu I. stupně tak neshledal soud žádné pochybení, neboť oznámení o zahájení řízení byl oprávněn doručit veřejnou vyhláškou.
49. Soud rovněž přisvědčil žalovanému, že prvostupňové rozhodnutí bylo reálně vydáno až dne 9. 1. 2018. Tedy vyvěšením veřejné vyhlášky na úřední desce Úřadu městské části Praha 8 ve smyslu § 71 odst. 2 písm. c) správního řádu, který stanoví, že vydáním rozhodnutí se rozumí vyvěšením veřejné vyhlášky, je-li doručováno podle § 25 správního řádu. Účastníkům ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu bylo prvostupňové rozhodnutí doručováno datovou zprávou, přičemž bylo rovněž vypraveno dne 9. 1. 2018. Není rozhodné, že je na rozhodnutí uvedeno datum 5. 1. 2018. Podstatná je skutečnost, kdy bylo rozhodnutí skutečně vydáno navenek. Rozhodnutí tedy bylo vydáno až po uplynutí lhůty pro podání námitek. Žalobci kromě toho žádné námitky v řízení nepodali.
50. Ani nedodržení lhůty pro podávání námitek by nadto ve výsledku nemohlo na posouzení nynější věci ničeho změnit, neboť v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného je správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních

bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání, a zda tedy byli žalobci zkráceni na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č. j. 10 As 149/2015 - 35, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2016, č. j. 2 As 255/2015 - 36). Věcnými námitkami ohledně nezákonnosti napadeného či prvostupňového rozhodnutí či předcházejícího řízení se správní soudy zabývat nemohou (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2018, č. j. 2 As 328/2016 - 96, bod 36).

51. V projednávané věci je rozhodné pouze to, že prvostupňové rozhodnutí bylo – jak soud dovodil výše – řádně vyvěšeno veřejnou vyhláškou na úřední desce, a to dne 9. 1. 2018. To znamená, že 15. den po vyvěšení připadl na den 24. 1. 2018. Žalobci proto mohli podat odvolání v 15 denní lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu, tedy do dne 8. 2. 2018. Právní moci nabylo prvostupňové rozhodnutí dne 9. 2. 2018. Žalobci podali odvolání až dne 12. 9. 2018. Žalovaný tedy správně zamítl odvolání jako opožděné.
52. I kdyby však bylo žalobcům doručováno nesprávně a prvostupňové rozhodnutí nebylo veřejnou vyhláškou řádně doručeno (což je závěr shora vyloučený), bylo by odvolání žalobců i tak opožděné, neboť žalobci se s prvostupňovým rozhodnutím prokazatelně seznámili (= faktické doručení) nejpozději dne 1. 8. 2018 (již dne 20. 7. 2018 žalobci ostatně podali k prvostupňovému správnímu orgánu podnět k prošetření provádění stavby), kdy proti němu podali žalobu ke zdejšímu soudu, která byla vedena pod sp. zn. 3 A 175/2018 a dne 24. 8. 2018 usnesením odmítnuta, a to pro nevyčerpání řádných opravných prostředků – tedy odvolání, které podali až následně dne 12. 9. 2018. Pakliže své odvolání podali až dne 12. 9. 2018, učinili tak zjevně po uplynutí subjektivní 30 denní lhůty stanovené v § 84 odst. 1 správního řádu v případě odvolání tzv. opomenutého účastníka (k tomu srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka Pardubice ze dne 12. 4. 2019, č. j. 52 A 96/2018 - 38, který byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2020, č. j. 7 As 157/2019 - 20 a dále rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2018, č. j. 1 As 311/2017 - 37, body 42 a 43).
53. Námitky týkající se způsobu provádění stavby, důvodů její realizace a újmy spočívající v narušení životního prostředí a ztížení životních podmínek po dobu výstavby nejsou v projednávané věci relevantní. Na základě opožděného odvolání žalovaný nepřezkoumává napadené rozhodnutí podle § 89 správního řádu. V případě rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřipustnost se odvolací orgán věcně nezabývá podaným odvoláním, posuzuje pouze jeho včasnost nebo přípustnost. Z výše uvedených důvodů je pak i správní soud oprávněn zkoumat v tomto řízení pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné odvolání, nikoli i věcné námitky žalobců.
54. Důvodná není ani námitka, dle které žalovaný rozhodl po více než jednom roce od podání odvolání. Pokud měli žalobci za to, že je žalovaný nečinný, mohli podat žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu a následně případně žalobu proti nečinnosti podle § 79 a násl. s. ř. s.

VI. Závěr a náklady řízení

55. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
56. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, proto jim právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné

náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

57. O náhradě nákladů řízení městské části Praha 8 jakožto osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že jí náhradu nákladů nepřiznal, neboť jí v tomto řízení ani neuložil žádnou povinnost, s jejímž plněním by jí náklady případně vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. března 2021

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu